

२कथने न० । अग्निमित्तभङ्गचलनस्वेदाशुनिपातजल्पना-
द्यानिः”ष्ट० सं० ४६ अ० ।

जल्पाक त्रि० जल्प-पाक । १वाचाले बद्धकुत्सितवादिनि
अमरः । २कथकमाले च स्त्रियां षित्वात् ङीष् । “जल्पा-
कीभिः महाशीनः स्त्रीभिः प्रजविना त्वया” भट्टिः ।

जल्पित त्रि० जल्प-कर्मणि क्त । १कथिते अमरः भावे क्त ।
२कथने न० ।

जल्हु पु० दह-बा० ङ्ङ प्रथो० । १अग्नी “न पापसो मनामहे
नायायसौ न जल्हवः” ऋ० ८।५।१।१। “न जल्हवः
अग्नेयः” भा० ।

जव पु० सौ० जु-भावे अच् । १वेगे । “जवेन पीठाददतिष्ठ-
दच्युतः” “जवेन कसूतं सभयाः प्रपेदिरे” माघः ।
“जवेऽपि मानेऽपि च पौरुषाधिकम्” नैष० । कर्त्तरि
अच् । २तद्वति त्रि० अमरः ।

जवन न० जु-भावे ल्युट् । १वेगे अमरः । “तं मन्ये मेघपुष्पस्य
जवने सदृशं हयम्” भा० वि० ४५ अ० । कर्त्तरि ल्यु । २जव-
युक्ते त्रि० “आरुह्य जवनानश्चान् नियन्तुसुपचक्रमे”
हरिवं० १।१७ अ० । ततः दृढा० भावे इमनिच् । ३जवनमन्
जवे पु० । ४वेगयुक्ते देशभेदे पारस्यदेशे च हेमच० । सो-
ऽभिजनोऽस्य अण् । ५जावन तद्देशवासिनि त्रि० बद्धत्वे
अणो लुक् । इतद्देशवासिषु व० व० । ७स्त्रीकारोऽन्ते
दघोटकमाले च पुंस्त्री राजनि० । ८स्त्रोच्छजातिभेदे यव-
नजातौ पुंस्त्री स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । “जवनी नव-
नीत कोमलाङ्गी शयनीये यदि नीयते कथञ्चित्”
उद्भटः । रघुनन्दनमतेऽयं तालव्यादिः । जवनदेशभव-
त्वादस्य तथात्वम् ।

जवनाल न० जवनायालति षय्यां प्रीति अल-अच् । (जना)
फलभेदे । “जवनालं स्रुतं स्वादु शीतं वायुकरं मतम् ।
कफपित्तविनाशि स्यात्” राजवल्लभः ।

जवनिका स्त्री सौ० जु-भावे ल्युट् संज्ञायां कन् । (कानात्)
(चिक) प्रभृतौ व्यवधायकवस्त्रादौ अमरः । “रेजु-
जवनिकान्तेपैः सपत्न्या इव खे नगाः” हरिवं० ८६ अ० ।
“सतं जवनिकानिकामसुखिनाम्” माघः ।

जवनी स्त्री जु-करणे ल्युट् ङीष् । (कानात्) १जवनिका-
याम् २ओषधिभेदे च हेमच० । ३जवनजातिस्त्रियाञ्च ।

जवस् पु० सौ० जु-असुन् । १वेगे । “आ श्येनस्य जवसा”
ऋ० १।१८।१। “जवसा वेगेन” भा० ।

जवस न० सौ० जु-कर्मणि असच् । चासे शब्दरत्ना० ।

जवा स्त्री सौ० जु-अच् । १खनामख्याते वृक्षे अमरः । “जवा
कटू षण्डेन्द्रलुप्तनाशकत् विषजां मता । विच्छर्द्दि कट्टेच-
निका सूर्यस्याराधने हिता” राजव० । पाटला० पुष्प-
ऽपि स्त्री” अरण्यो गरुडभ्राता जवापुष्पसमपभः” हरिवं०
२२७ अ० । “जवाकुसुमसङ्काशं काश्यपेयं महाद्यु-
तिम्” सूर्यनतिमन्त्रः । “पारिजातवनैश्चैव जवाशोक-
वनैस्तथा भा० व० २३० अ० ।

जवादि न० “जवादि नीरसं स्निग्धमीषत् पिङ्गं सुगन्धिदम् ।
चातपे बद्धलामोटं रात्रां योग्यञ्च तन्मतम्” इत्युक्तलक्षणे
सृगधर्मा जाते कृत्विसे गन्धद्रव्यभेदे राजनि० ।

जवाधिक पु० जवेनाधिकः । १अधिकजवयुक्ते ऽच्चे अमरः ।
२अधिकवेगयुक्ते त्रि० ।

जविन् त्रि० जव+अस्यर्थे इनि । १वेगयुक्ते हेमच० “सम-
कालमिषुं क्षिप्रमानीयान्यो जवी नरः” याज्ञ० । स्त्रियां
ङीष् । “अजवसो जविनीभिर्विदृशन्” ऋ० २।१५।६ ।

जविन पु० जव-बा० इन्म् । कौकड्वृक्षे राजनि० ।

जवीयस् त्रि० अतिशयेन जववान् ईयसुन् वतोलुक् । अति-
शयितवेगयुक्ते “अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आ-
भ्रुवन् सार्धत्” यजु० ४०।४। स्त्रियां ङीष् । इष्टन् जवि-
षोऽप्यत् । “ऋतस्य न्यमन्ये मनसा जविषा” ऋ० ४।२।३।

जष वधे स्वा० उभ० सक० सेट् । जषति ते अजाषीत् अज-
षीत् अजषिष्ट । जजाष जेषतः जेषे ।

जस मोक्षणे दिवा० पर० सक० सेट् । जस्यति इरित् अज-
सत् अजासीत् अजसीत् जजास जेषतः अजस्रम् ।
उदित् जसित्वा जस्ता । जस्तः । [ति अजीजसत् त ।
जस वधे अनादरे च चुरा० उभ० सक० सेट् । जासयति
उद्+हिंसने । एतद्योगे कर्मणि षष्ठी । “निजौजसो-
ज्जासमित् जगद्गुहाम्” माघः । “धृत्या नाथस्य
वैदेहि ! मन्योरुज्जासयात्मनः” भट्टिः ।

जस गतौ निघण्टुः स्वा० पर० सक० सेट् । जसति अजा-
(ज)सीत् । जसिस्ताडने उपचये च मङ्गलः । जसुरिः ।
जस रक्षणे चु० उभ० सक० सेट् इदित् । जंसयति ते अज-
जंसत् त ।

जसु पु० जस-उन् । आयुषे “यद् बलस्य पीयतो जसुम्”
ऋ० १०।६८।६ । “जसुमायुधम्” भा० ।

जसुरि पु० जस-उरिन् । १वज्रे उज्वलदन्तः २व्याधिते त्रि० “वि
या जानाति जसुरिम्” ऋ० ५।६।१७। “जसुरिं व्यथितम्”
“जसिस्ताडनकर्त्तव्योपचयकर्त्ता वा” भा० । ३उपचययुक्ते च ।